Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ καὶ τῶν ἄλλων βιομηχανικῶν χωρῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν χωρῶν τῆς ΕΟΚ συνεχίζονται τοὺς μῆνες τώρα οἱ διαπραγματεύσεις γιὰ ἐκούσιο ἐκ μέρους τῆς πρώτης περιορισμὸ τῶν ἐξαγωγῶν ὡρισμένων ἰδίως προϊόντων της στὶς εὐρωπαϊκὲς ἀγορές. — Χωρὶς νὰ φαίνεται ἀκόμη ὅτι θὰ καταλήξουν σὲ λύση τοῦ προβλήματος ἡ ΔΕΝ ΕΙ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ποὺ ἡ Ἰαπωνικὴ βιομηχανία ἐμφανίζεται σὰν κίνδυνος γιὰ ἄλλες βιομηχανικὲς χῶρες στὸ διεθνὲς ἀνταγωνισμό. — Κατὰ τὴν περίοδο τῆς κρίσεως τοῦ δολλαρίου, ἡ σὲ σημαντικὸ βαθμὸ εἶχε προκληθῆ ἀπὸ τὴ χειροτέρευση τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ὁ Ἰαπωνικὸς ἀνταγωνισμὸς ἦταν ἕνας ἀπ' τοὺς παράγοντες ποὺ εἶχαν παίξη εὐσιώδη ρόλο στὴν ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας ποὺ θλάπτει τὰ συμφέροντα τῶν ὑπολοίπων βιομηχανικῶν χωρῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἀποτελεσματικὰ καὶ ὁριστικὰ μὲ τὸ λεγόμενο ἀντικάμπιγκ, οὔτε ἀπὸ πολιτικοῦ χαρακτῆρος πιέσεις γιὰ παραχωρήσεις. — Βεβαίως οἱ διαπραγματεύσεις γιὰ ἐκούσιες παραχωρήσεις εἶναι ταυτόχρονα, ποὺ δικαιολογεῖται ἀπὸ τὴ σημερινὴ κρίσιμη διεθνῆ οἰκονομικὴ κατάσταση καὶ ἀπὸ τὴ γενικὰ παραδεκτὴ ἀρχὴ τῆς ἀναβάθμισεως τῆς Διεθνοῦς οἰκονομικῆς συνεργασίας. — Ἀλλὰ βέβαιο, μὲ προσωρινὲς λύσεις δὲν παύει νὰ ὑφίσταται μονιμώτερο πρόβλημα γιὰ τὶς ὑπόλοιπες βιομηχανικὲς χῶρες.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Τὸ μέγιστο μάθημα

ΤΟ ΑΡΑΓΕ νᾶναι τὸ μάθημα ποὺ ἀφομοιώνουν καλλίτερα οἱ μαθητὲς κατὰ τὴν περίοδο τῶν ἐξετάσεων; Ἀσφαλῶς ἐκεῖνο ποὺ δὲν περιέχεται σὲ κανένα σχολικὸ βιβλίο. Ὅτι δηλαδὴ, τίποτε δὲν προσφέρει ἡ ζωὴ χωρὶς ἀγῶνα, ὅτι ὑπάρχει τίμημα γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ κάτι εἰς ὁτιδήποτε, μιὰ ἀξία ἢ μεγάλο, ἀδιάφορο Τίμημα, ποὺ πρέπει νὰ προκαταβάλλεται. Ἡ ἀναδρομικὴ πληρωμὴ τὸ ἐπιβαρύνεται, πάντοτε ἄγχος καὶ δυστυχία ποὺ ἐπιφέρει τὴν προηγηθεῖσα ἀφροντισία.

Ἡ ἀπόκτηση, ὁλόκληρη ἡ σχολικὴ ἡλικία, εἶναι ἕνας ἀγῶνας γιὰ τὸ μάθημα. Ἀλλὰ τὸ φερτσάρισμα κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς τῶν θερμοκρασίες ἀρχίζουν νὰ ἀνεβαίνουν καταπόρφυρα, δικαιολογεῖ μιὰ ὕφεση δραστηριότητας. Εἶναι μιὰ δοκιμασία ψυχικὴ καὶ πνευματική. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ δραμα ποὺ τοὺς ἀνοίγει ὁ δύσκολη τὴ μελέτη, δηλαδὴ μιὰ καταγάλανη θάλασσα ἀπὸ δροσίση τὴν κελαζουσα ἀκτὴ τους, εἶναι τὸ ἴδιο ποὺ δίνει καὶ τὸ κουσάγιο στὴ ἀνθρωπίνη προσπάθεια, ποὺ καταβάλλεται, ἄμως, συνεπῶς ὅτι τὸ γεγονὸς ὅτι γιὰ νὰ χαρῆ αὐτὸ τὸ ὑπέρτατο καλοκαιρινὸ ἀγαθὸ, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀποκτηθῆ ἡ προηγουμένως. Νὰ πληρώσῃ τὸ εἰσιτήριο. Ὅτι γιὰ νὰ φθάσῃ στὸν παράδεισο, πρέπει νὰ ἀποκτήσουν τὴν «στενὴ πύλη» ἡ ὁποία ὁδηγεῖ πρὸς τὴν «ἀναβαθμὸ τὸν». Αὐτὸ δηλαδὴ τὸ μάθημα θὰ τοὺς συμβαίνει πάντοτε στὴ ζωή.

Τὸ δίδαγμα βγαίνει ἔτσι κι' ἀπὸ κατὰ τὸ 20ήμερο τῶν ἐξετάσεων. Τὸ μάθημα τὸ ὑπέρτατο τὸ μάθημα ἀφομοιώνεται ὑπὸ τὴ πίεση τῆς πραγματικότητας. Δὲν χρειάζεται οὔτε σπάνια μνήμη, οὔτε ὑπερβολικὴ φαντασία, οὔτε ἐξαιρετικὴ κρίση. Τὴν ὥρα ποὺ οἱ μαθητὲς θὰ βουτήξουν γιὰ τὸ πρῶτο τους μπάνιο, μετὰ ἀπὸ τοὺς διαγωνισμοὺς θὰ ἔχουν ἀποκτήσῃ αὐτὴ τὴ σοφία. Εἶτε τὰ πήγαν καλά, εἴτε ὄχι. Πολὺ περισσότερο μάλιστα στὴ δεύτερη περίπτωση. Γιατὶ τότε τὸ φάσμα τοῦ μετεξεταστέου, θὰ εἶναι ἡ μόνιμη καλοκαιρινὴ συντροφιά, γιὰ νὰ μὴ μιλήσουμε καὶ περὶ ἐκείνων ποὺ θὰ ἀπορριφθοῦν καὶ θὰ κολυμβοῦν σὲ πέλαγος δυστυχίας, ἔστω καὶ ἂν θὰ βρίσκωνται στὶς πιὸ δμορφες ἀκρογιαλιές. Εἶναι αὐτοί, ποὺ τώρα ἀρνοῦνται νὰ καταβάλλουν στὸ ἀκέραιο τὸ ἀντίτιμο τοῦ ἐπιτηρίου τους. Καὶ ὅσοι μείνουν «στὸν τόπο» θὰ ἐξοφλήσουν ἀργότερα κατὰ τρόπο φοβερὸ καὶ μὲ ὅρους ἐπαχθεῖς καὶ ταπεινωτικοὺς γιὰ ὅλη τους τὴ ζωή. Αὐτὸ εἶναι τὸ δίδαγμα τῶν δύσκολων αὐτῶν ἡμερῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωή. Καὶ ὁλοίμονο σ' ὅποιον τὴν πάρῃ στ' ἀστεῖα, τὴν θεωρήσῃ μονάχα κομπόστα ἀπ' τὰ στολίδια της καὶ θελήσῃ νὰ τῆς φερθῆ μὲ ἀνάλογη ἐπιπολαιότητα.

Ὅποιες δὲν πληρώνει γιὰ ὅσα εὐχάριστα προσφέρει ἡ ζωή, θὰ εἶναι ὑποτελὴς φόρου κεφαλικοῦ σ' ὁλόκληρη τὴ διάρκειά της.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο μάθημα τῶν σχολικῶν διαγωνισμῶν. Ἡ τὸ μαθαίνει κανεὶς στὴν ὥρα του καὶ εἶναι κερδισμένος ἢ κερδίζει τώρα λίγες ἡμέρες καλοπέρασης γιὰ νὰ διδαχθῆ ἀργότερα αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀλήθεια, μέσα ἀπὸ μιὰ ἰσόβια τραγωδία.

ΠΑΝ

Οἱ ἀριθμοὶ

ΓΙΑ 111 διευθυντικὲς θέσεις καὶ 86 θέσεις δακτυλογράφων στὸ ὑπουργεῖο Παιδείας ὑπεβλήθησαν 18.000 αἰτήσεις. Ἐξωπτονταπλάσιες δηλαδὴ αἰτήσεις σὲ σχέση μὲ τὶς ὑπάρχουσες θέσεις.

Τὸ γεγονὸς δὲν πρέπει νὰ ὁδηγεῖ μόνο σὲ ἀπαισιόδοξες σκέψεις. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ δυὸ θετικὲς πλευρές.

Πρῶτον: Οἱ βουλευτὲς τοῦ κυβερνῶντες κόμματος δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἐξυπηρετήσουν ὅλοι τὴν κομματικὴ τους πελατεία. Δεύτερο, οἱ ἀριθμοὶ συνάντησαν ἐπὶ τέλους τὴν πραγματικότητα. Καὶ σταμάτησαν νὰ ξυπνοῦν...

Η ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ Ἑνωστὶς τὰ πλαίσια τῶν πνευματικῶν της ἐκδηλώσεων καὶ τῶν ἐν γένει δραστηριοτήτων της, ἔχει προγραμματίσει διάλεξη ποὺ θὰ δοθῆ στὴν αἴθουσα τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρνασσός» στὶς 18 Ἰουνίου. Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι ὁ πρέσβυς νομάρχης καὶ δικηγόρος κ. Θεόδωρος Ἀργυρόπουλος μὲ θέμα: «Ὁ Καλαβρυτινὸς Κωνσταντῖνος Ζωγράφος πρῶτος Ἕλλην πρωθυπουργὸς τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος».

Διασκρύξεις

ΑΠΟ ΜΙΑ διακήρυξη:

«Οἱ Τοῦρκοι σὴ γενοκτονία εἶναι δάσκαλοι. Ἀπ' αὐτοὺς διδάχθηκε ὁ Χίτλερ καὶ ὠργάνωσε τὴ γενοκτονία τῶν Ἑβραίων. Καὶ δὲν ἀναφερόμαστε στὸ παιδομάζωμα καὶ στοὺς γενιτσάρους, ἀλλὰ στὴ γενοκτονία ποὺ διέπραξαν σὲ βάρος τῶν Ἀρμενίων. Ἐξήντα δύο χρόνια μετὰ τὴ γενοκτονία, ἕνα ἔγκλημα ἀνήκουστο καὶ πρωτοφανὲς σὲ βάρος ἑνὸς λαοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ μένει ἀτιμώρητο. Ἂν ἡ Τουρκία ἐτιμωρεῖτο παραδειγματικὰ δὲν θὰ ἐπραγματοποιοῦσε τὴν πρὶν τρία χρόνια ἀνδρικὴ εἰσβολὴ στὴ Κύπρο».

ΑΞΙΖΕΙ νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ διεθνὴς Κοινωνία τὸ 1915 περιορίστηκε σὲ μιὰ πλατωνικὴ τιμωρία τῆς Τουρκίας γιὰ τὰ ἐγκλήματά της κατὰ τῆς Ἀνθρωπότητος καὶ εἰδικώτερα κατὰ τῶν Ἀρμενίων.

Ἡ διεθνὴς διπλωματία ὡς συνήθως καὶ τότε ἐθελοτυφλοῦσε. Σήμερα ὁ καταστατικὸς χάρτης τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὴν Τουρκία παραμένει ἁπλὸς χάρτης.

Τσιμέντο γιὰ τὴν Κορέα

ΒΟΝΝΗ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐργοστάσια παραγωγῆς τσιμέντου στὸν κόσμο κατασκευάζεται, μὲ γερμανικὴ βοήθεια, στὸ Τόνγκε τῆς Κορέας. Στὸ τέλος τοῦ 1977 θὰ ἀρχίσει ἡ ἐγκατάσταση προσθέτων μηχανημάτων καὶ καμίνων, ποὺ θὰ παράγουν 8.400 τόννους πυρίμαχα τοῦβλα τὴν ἡμέρα. Τὸ ἔργο ποὺ θὰ κοστίσει 240 ἑκατομ. μάρκα, θὰ τελειώσει στὰ μέσα τοῦ 1970 καὶ θὰ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ παράγει καθημερινὰ 13.000 τόννους τσιμέντου.

«Η ΗΜΕΡΑ» ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Τὸ ζήτημα τῆς τάξεως εἰς τὴν Πελοπόννησον

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κωνσταντῖνος ἐδήλωσεν ὅτι κατόπιν τῆς δημιουργηθείσης ἐκρύθμου καταστάσεως εἰς τὴν Πελοπόνησον καὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων διαδημάτων δουλευτῶν τῆς ἐν λόγῳ περιφερείας, πολλοὶ τῶν ὁποίων ὑπέγραψαν καὶ πρωτόκολλον ἀποδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως, ἀπηύθυνε τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἐν Ἠπείρῳ εὑρισκόμενον ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως κ. Ζέρβα διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ ἐπίσπευσιν τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς Ἀθήνας ἵνα συζητηθῆ ἐν πλατεῖ τὸ ζήτημα αὐτό.

Ἀρρήξεις

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἐνταῦθα σοβιετικὸς πρεσβευτὴς διεμαρτυρήθη διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγένοντο ἀνεπίσημες διαρρήξεις εἰς τὸ κτίριον τῆς Σοβιετικῆς Πρεσβείας.

Γάμο Καραγκιόζη

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ νὰ ἀνθέξετε τὰ ἀκράτητα γέλια ὅσοι παρευρεθῆτε στοὺς γάμους τοῦ Καραγκιόζη ποὺ θὰ τελεσθοῦν ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδοροπούλου τὸν θίασον Σκιῶν τῆς Ἀλεξάνδρας Μαρούδα.

Ραδιοφωνικὰ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατ' ἀνακοίνωσιν, τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας παρελήφθησαν 1.000 ραδιόφωνα διὰ τὰ σχολεῖα, ἀναμένεται δὲ ἡ παραλαβὴ καὶ ἄλλων 1500 πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ἀθλητικὰ

ΔΙΑ ΤΟ τοπικὸν πρωτάθλημα ἡ Παναχαϊκὴ ἐπεβλήθη τοῦ Παναιγιαλείου μὲ σκὸρ 6—0. Τὰ τέρματα ἐσημείωσαν οἱ Ἀποστολόπουλος, Μπεκρῆς (2), Παπαηλιᾶς (2) καὶ Σπῖνος.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ καὶ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ θὰ εὕρετε δι' ὅλα τὰ ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟΝ στὰ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
Ἑρμοῦ 14—Αἰόλου 68
ΠΑΤΡΑΙ —ΑΘΗΝΑΙ

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ἀναλαμβάνω παντὸς τύπου ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΣ καὶ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΣ ἐγκαταστάσεις καθὼς καὶ καθαρισμὸν θερμαστρῶν πετρελαίου καὶ ἐπισκευὰς παντὸς τύπου ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ καὶ Ἠλεκτρικῶν Συσκευῶν
ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ
ΔΗΜ. ΚΟΥΝΙΝΙΩΤΗΣ
ΠΑΤΡΑΙ — ΤΗΛ. 426-835

ΓΑΛΛΙΚΑ ΣΚΑΦΗ
DABUR SPORTYAK
Μὲ πανὶ-ἐξωλέμβιο-κουπὶ-Ἀβύθιστα
δὲν ἀνατρέπονται
ζυγίζουν μόνον 19 ἕως 105 κιλά - Τοποθετοῦνται ἄνετα στὴν σχάρα τοῦ αὐτοκινήτου
Οὐδεμία συντήρησις
★
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ—ΕΚΘΕΣΙΣ
ΒΑΣ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 82, ΤΗΛ. 426937

ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἔλεγχος σταριοῦ γιὰ τὴν ποιότητα σὲ Ἰνστιτοῦτο

ΜΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΦΟΥΡΝΑΡΗ

ΜΟΝΑΧΟ. Στὸ Ἰνστιτοῦτο Γεωργίας τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ Μονάχου στὸ Βάϊενστεφαν, συνεργάζονται μ' ἐπιτυχία μαζὶ οἱ χειροτεχνίτες καὶ οἱ ἐπιστήμονες. Ὁ φούρναρης καὶ ὁ εἰδικὸς ἐπιστήμων κατασκευάζουν μαζὶ ἐκεῖ κάθε πρωῒ φρέσκα ψωμάκια ποὺ δὲν χρησιμοποιοῦνται ἐν τούτοις γιὰ φαγητό, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα. Ὁ διευθυντὴς δρ. Γκέρολφ Γκύντσελ, ἀπ' τὸν εἰδικὸ κλάδο γεωργίας καὶ κηπουρικῆς (στὴν φωτογραφία μὲ τοὺς βοηθούς του), κάνει ἔρευνες μ' αὐτὸν τὸν τρόπο γιὰ τὶς διάφορες νέες καλλιέργειες εἰδῶν σταριοῦ.

Ὅσο περισσότερη εἶναι ἡ περιεκτικότητα λευκώματος στὸ ἀλεύρι, τόσο πιὸ ἀφράτα καὶ «τραγανιστὰ» γίνονται τὰ ψωμάκια καὶ τόσο πιὸ ἀξιόλογο καὶ πιὸ ἀποδοτικὸ εἶναι τὸ εἶδος τοῦ σταριοῦ. Σιτάρι ποιότητος ἀπ' τὴν Δυτικὴ Γερμανία εἶναι δυνατὸν νὰ περιέχει ὡς 13% πρωτεΐνη — μία ἀκραία ἀξία σὲ διεθνὴ σύγκριση. Καμμιὰ καλλιέργεια σταριοῦ δὲν κυκλοφορεῖ ἐξ ἄλλου στὴν ἀγορὰ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἂν δὲν ἐλεγχθεῖ προηγουμένως σ' αὐτὸ τὸ ἐργαστήριο ψησίματος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΗΜΕΡΑ»

Κάτοικοι Βλατεροῦ δὲν θέλουν τὴ λαϊκὴ γιορτὴ τοῦ "Ἀχαιοῦ,,

ΑΛΛΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Κύριε Διευθυντά,

Σᾶς παρακαλοῦμε θερμὰ ὅπως φιλοξενήσετε στὶς στῆλες τῆς ἐγκριτης ἐφημερίδας σας τὸ κάτωθι γράμμα μας σχετικὰ μ' αὐτὸ ποὺ διαβάσαμε στὸν Τύπο τῆς πόλης μας, ὅτι ὁ Σύλλογος «Ἀχαιὸς» ἑτοιμάζει «Λαϊκὸ πανηγύρι» στὴ συνοικία Βλατερὸ στὶς 25 καὶ 26 Ἰουνίου. (ἀλήθεια γιὰ τὰ πανηγύρια εἴμαστε).

Στὴ προκειμένη περίπτωση, θέλαμε νὰ ρωτήσουμε τοὺς ἰθύνοντας τὸν ἄνω Σύλλογο τί ἐπιδιώκουν καὶ τί ἐξυπηρετοῦν μ' αὐτὰ τὰ πανηγύρια ποὺ ὀργανώνουν στὴν συνοικία μας; Γιατὶ ἐμεῖς ξέραμε ὡς τώρα ὅτι πανηγύρια γίνονται κάθε χρόνο σ' ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ χωριὰ στὶς γιορτὲς διαφόρων Ἁγίων κι' ὄχι στὶς πόλεις.

Λένε καὶ γράφουν ὅτι τὸ περυσινὸ πανηγύρι εἶχε ἐπιτυχία. Τί ἐννοοῦν ἐπιτυχία; Τὸ θόρυβο, τὴν ὀχλοβοή, τὸ σουλάτσο τῶν περιέργων ἢ τὸ κρέμασμα τῶν κουρελοΰδων καὶ τῶν πολυτίμων .... σαλαπλάδων στὰ μπαλκόνια καὶ τὰ παράθυρα;

Ποιὸς κατάλαβε τί; Κι' ἀπὸ ποιούς; Μέσα σ' αὐτὸ τὸ κομφούζιο;

Γιατὶ ἀλήθεια ὁ «Ἀχαιὸς», διάλεξε ἐμᾶς γιὰ τὰ πανηγύρια του; Ἂν μᾶς διάλεξε γιὰ θέαμα τῶν ἄλλων ἔκανε κακὴ ἐκλογή, δὲν προσφερόμεθα γι' αὐτὸ τὸν σκοπό. Ἂν πάλι τὸ κάνει γιὰ νὰ ψυχαγωγήσῃ ἐμᾶς ὡς γνωρίζουν οἱ ἰθύνοντες τὸν «Ἀχαιὸ», ἂν δὲν τὸ ξέρουν, ὅτι ὅταν ἔχομε σπίτια καὶ «ἄρτον», «θεάματα» βρίσκουμε.

Ἐμεῖς δὲν θέλουμε νὰ γίνουμε «παλιὰ Πλάκα» οὔτε Πλάκα τῆς Ἀθήνας ὅπως ἔγραψαν οἱ ἰθύνοντες τοῦ «Ἀχαιοῦ» πέρυσι νὰ μᾶς λείπει. Ἐπαναλαμβάνου με δὲν θέλουμε πανηγύρια καὶ φιέστες. Ἐμεῖς ζητᾶμε νὰ μᾶς δοθοῦν ἄδειες οἰκοδομῆς νὰ νοικοκυρέψουμε τὰ σπίτια μας ποὺ εἶναι ἕτοιμα νὰ καταρρεύσουν καὶ ποὺ μὲ τὶς διάφορες δικαιολογίες δὲν μᾶς δίδουν, κι' ἔτσι ἡ συνοικία μας ποὺ εἶναι στὸ Κέντρο τῆς πόλεως παραμένει παλιατζοῦρα καὶ ὑποανάπτυκτη. (Ἄλλωστε ἡ «παλιὰ Πάτρα» εἶναι σ' ἄλλο σημεῖο τῆς πόλεως).

Μερικοί, ἴσως ἰσχυρισθοῦν, ὅτι ἔτσι, δηλαδὴ μὲ τὰ «πανηγύρια» τοῦ «Ἀχαιοῦ» γίνεται προβολὴ τῆς συνοικίας μας. Ἔχουν μεγάλο λάθος γιατὶ δὲν εἶναι προβολή, ἀλλὰ ταπείνωση, ἀναχρονισμὸς καὶ καθυστέρηση.

Ἡ «φυγὴ» πρὸ στιγμῆς ἀπὸ τὸ τσιμέντο τῶν πολυκατοικιῶν ποὺ ἰσχυρίζεται ὁ «Ἀχαιὸς» δὲν γίνεται μὲ τὴν ἐπίσκεψη τῶν στενῶν σοκακιῶν τῶν συνοικιῶν οὔτε μὲ τὸ θέαμα τῆς φτώχειας τῶν ἄλλων ἀλλὰ μὲ γνήσιες καὶ αὐθόρμητες ἐκδηλώσεις στὴν ἐλληνικὴ ὕπαιθρο καὶ στὸ ἑλληνικὸ χωριό. Νὰ ἀναζητηθοῦν δηλαδὴ οἱ χαμένες χαρὲς τῆς ζωῆς στὶς πηγές τους.

Ἀλλὰ σὰν κατακλεῖδα θέλουμε νὰ τονίσουμε ὅτι οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἔχουν σὰν μοναδικὸ σκοπὸ νὰ προβληθοῦν δυὸ-τρία ἄτομα καὶ νὰ ξοδέψει κεὶ μερικὰ χρήματα ὁ Ε.Ο.Τ. καὶ τίποτε περισσότερο.

Εὐχαριστοῦντες

Μὲ κάθε τιμὴ

Οἱ κάτοικοι τοῦ Βλατεροῦ

Χαράλαμπος, Πλάσκας, Ἀνδρέας Σωτηρόπουλος, Πᾶρος Γιαγαλός, Γιάννης Κορομπίλης, Ἀνδρέας Λαμπρόπουλος, Διον. Θεοδωρόπουλος, Δημ. Γιαννακέας, Ἀνδρ. Καλαμπόκας, Ἀπόστολος Γεωργίου, Ἀνδρέας Γεωργίου, Παν. Κατσιλιέρης, Ἰω. Κονδύλης.

Ἀκολουθοῦν καὶ ἄλλες ὑπογραφές.

106 ἐτῶν σήμερα ζητάει σύνταξη!

Πῆρε μέρος σ' ὅλους τοὺς πολέμους

ΤΩΡΑ ΠΟΛΕΜΑΕΙ ΤΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

«Εἶμαι 106 χρονῶν. Ὁ χάρος μὲ ξέχασε, ἀλλὰ μὲ ξέχασαν καὶ οἱ ἄνθρωποι. Πολέμησα σ' ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες τοῦ 1908, τοῦ 1912, τοῦ 1914 καὶ θέλω μιὰ μικρὴ σύνταξη γιὰ νὰ ζήσω. Ὅλοι μοῦ λένε, ὅμως, πὼς εἶμαι ἐκπρόθεσμος...».

Μιλάει ὁ γηραιότερος Πατρινὸς — ὁ Γεωρ. Ἀνδριόπουλος, ποὺ μένει μόνος σ' ἕνα φτωχικὸ δωματιο τῆς ὁδοῦ Γαριβέτα 31. Ὁ χρόνος τοῦ ἔχει ἀνοίξει βαθειὲς χαρακιὲς στὸ πρόσωπο. Τὰ γεροντικὰ του χέρια, ἔχουν ζαρώσει καὶ παραμορφωθῆ. Ἀλλὰ τὰ δυὸ λαμπερὰ μάτια του σαρκάζουν πολλὰ χρόνια τὸν θάνατο καὶ διψοῦν γιὰ ζωή. Μιλάει βαθειὰ ποὺ μόλις ἀκούγεται. Καὶ καταλαβαίνει τὰ πάντα — καὶ οἱ πέντε αἰσθήσεις του λειτουργοῦν περίφημα.

Ὁ μπάρμπα — Γιώργης γεννήθηκε τὸ 1871. Ἐνυμφεύθηδύο φορὲς καὶ ἀπέκτησε 11 παιδιά, καὶ πολλὰ ἐγγόνια, δισέγγονα, καὶ τρισέγγονα. Ποῦ ὀφείλει τὴν μακροζωΐα του;

— Ἔζησα χωρὶς στενοχώρια, λέει. Ἔτρωγα καλὰ ἔπινα καὶ δούλευα πολύ. Εἶχα ἀνοίξει 20 μαγαζιὰ (καφενεῖα, ἑστιατόρια, καφὲ ἀμάν, ἐξοχικὰ κέντρα). Τὸ τελευταῖο μου μαγαζὶ ἦταν ἕνα ἑστιατόριο ποὺ εἶχα ἀνοίξει στὴν πλατεῖα Ὄλγας.

—Πότε ἔκλεισε;

—Στὶς 28 Ὀκτωβρίου 1940 Ἡ κήρυξη αὐτοῦ τοῦ πολέμου μὲ τσάκισε οἰκονομικά. Γιατὶ ἐγὼ εἶχα πελατεία ποὺ ἔτρωγε καὶ μὲ πλήρωνε κάθε μῆνα. Ἔτσι ὅταν κηρύχτηκε ὁ πόλεμος οἱ πελάτες ποὺ μοῦ χρώσταγαν πῆγαν στὸ Μτέωπο. Ἐμένα μὲ πῆραν στὸν στρατὸ πολλὲς φορὲς σὰν ἐφεδρο. Ἔφευγα κάθε φορὰ καὶ ὅταν γύριζα ἄνοιγα νέο μαγαζὶ καὶ τὸ ἔκλεινα πάλι ὅταν μὲ ξανακαλοῦσαν.

—Γιατὶ ζῆς μόνος μπάρμπα — Γιώργη;

Ἀνοίγει τὸ ἄδειο του στόμα — αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι χαμόγελο — καὶ λέει:

—Τὰ παιδιὰ μου μὲ βοηθᾶνε ἀλλὰ μένουν στὴν Ἀθήνα. Ζῶ μοναχός μου. Σύνταξη δὲν παίρνω ἀπὸ πουθενά. Κι' ὅμως πολέμησα σ' ὅλους τοὺς πολέμους. Στὰ 1907 σκότωσα 72 Βουλγάρους, γιατὶ ἤμουνα ἐλεύθερος σκοπευτὴς καὶ κλεφτοπολεμιστής. Πολέμησα καὶ τοὺς Τούρκους. Σκότωσα 416. Στὶς 23 Ἰουνίου 1913 τραυματίστηκα στὰ πόδια. Ἔκαμα ἑφτὰ χρόνια στὸ Νοσοκομεῖο.

—Πῶς τραυματίσθηκες;

—Ἀπὸ ἕνα λάθος τοῦ τελωβολητὴ μας ποὺ ἔριξε ὀβίδα κατεπάνω μας. Σακατεύτηκα στὰ πόδια. Ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο ὅμως τῶσκασα γιατὶ θέλανε νὰ μοῦ κόψουνε καὶ τὰ δύο πόδια.

—Μίλησέ μου γιὰ τὸ θέμα τῆς συντάξεώς σου, μπάρμπα-Γιώργη.

—Μετὰ τὸν πόλεμο τοῦ 1940 ἔκαμα αἴτηση γιὰ νὰ πάρω σύνταξη, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἀπάντησαν. Τὸ 1974 ἔκαμα γράμμα στὸν πρωθυπουργὸ κ. Καραμανλῆ. Μοῦ ἀπάντησε ὁ κ. Καρκούλιας διευθυντὴς Οἰκονομικῶν καὶ μοῦ ζητοῦσε νὰ στείλω τὸ συντομώτερο χαρτόσημο 50 δραχμῶν. Ἔστειλα. Μετὰ 15—20 μέρες λαβαίνω νέο ἔγγραφο ποὺ μοῦ ἔλεγε ὅτι δὲν μπορῶ νὰ πάρω σύνταξη, γιατὶ εἶμαι ἐκπρόθεσμος.

»Ὅταν ὅμως πολεμοῦσα σὲ τόσους πολέμους, δὲν ἤμουνα ἐκπρόθεσμος;».

Ὁ μπάρμπα — Γιώργης ἀρχίζει νὰ μιλᾶ γιὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Τὰ μάτια του παίρνουν μιὰ παράξενη γυαλάδα καθὼς οἱ ἀναμνήσεις ἔρχονται στὸ μυαλό του σὰν κινηματογραφικὴ ταινία.

—Τώρα, λέει, περιμένω τὴ σύνταξη. Ἐλπίζω νὰ μοῦ τὴ δώσουν. Ἐκανα κι' ἄλλες αἰτήσεις. Μία πρὶν ἕνα χρόνο περίπου, καὶ ἡ τελευταία πρὶν λίγες μέρες. Ξέρω ἔπρεπε νὰ εἶχα καταθέσει τὰ χαρτιά μου πρὶν 40 χρόνια, ἀλλὰ τώρα εἶμαι 106 χρονῶν καὶ ἔχω ἀνάγκη.

—Εἴχατε παπποῦ ἄλλους σῶο νοβίους στὴν οἰκογένειά σας;

—Καὶ βέβαια εἴχαμε. Ὁ πατέρας μου πέθανε 115 χρόνων, ἡ μητέρα μου 103 καὶ ὁ παππούς μου 126 χρόνων.

—Πόσων χρόνων εἶναι τὸ μεγαλύτερο παιδί σου παππού;

—Τὸ μεγαλύτερο παιδὶ ἔχει πεθάνει. Τὸ δεύτερο εἶναι σήμερα 70 χρονῶν καὶ ζῆ στὴν Ἀθήνα.

Καὶ κάτι ἄλλο. Ἡ ζωὴ — ἡ ζωὴ τοῦ 1977 — δὲν ἀρέσει στὸν μπάρμπα — Γιώργη. Γιὰ τὸν πιὸ ἀνθρώπινο λόγο τοῦ κόσμου:

—Ἡ ζωή, λέει, εἶναι ὡραία γιὰ τοὺς νέους. Μ' ἀρέσει ἡ σημερινὴ ζωή, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ μὴν ἤμουνα 106 χρονῶν καὶ νὰ μὴν ἔχω τὶς ἀναμνήσεις μου. Στὰ δικά μου χρόνια εἴχαμε πολέμους, φτώχεια, πεῖνα. Τώρα ἡ ζωὴ εἶναι ὡραία. Ἀκόμη θάθελα...

—Νὰ πάρῃς μιὰ μικρὴ συνταξη.

—Ναί, νὰ πάρω τὴν σύνταξή μου σὰν παληὸς πολεμιστής.

Ὁ ΜΠΑΡΜΠΑ — ΓΙΩΡΓΗΣ Ἀνδριόπουλος, ὁ «παπποῦς τοῦ ἑνὸς αἰῶνος καί...» κέρδισε τὸ παιγνίδι μὲ τὸν θάνατο. Θὰ κατορθώσῃ ὅμως νὰ κερδίσῃ καὶ τὸ παιγνίδι μὲ τὴν Γραφειοκρατία;

ΝΙΚ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΒΙΩΣ